

**КАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ АБАЙ АТЫНДАҒЫ ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ**

**МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ
ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ
ИМЕНИ АБАЯ**

МАГИСТРАТУРА ЖӘНЕ ДОКТОРАНТУРА ҒЫЛЫМ ИНСТИТУТЫ

**ПСИХОЛОГИЯ ҒЫЛЫМИ-ЗЕРТТЕУ ИНСТИТУТЫ ПСИХОЛОГИЯ ЖӘНЕ АРНАЙЫ БІЛІМ БЕРУ
КАФЕДРАСЫ**

**ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ ҒЫЛЫМ МЕН ПРАКТИКА ҚАЗІРГІ ҚОҒАМНЫҢ
ТАБЫСТЫ ДАМУЫНЫҢ НЕГІЗІ РЕТІНДЕ» тақырыбындағы Республикалық
ғылыми-практикалық конференция**

МАТЕРИАЛДАРЫ

16 мамыр 2014 ж.

МАТЕРИАЛЫ

Республиканской научно-практической конференции по теме:

**«ПСИХОЛОГИЧЕСКАЯ НАУКА И ПРАКТИКА КАК ОСНОВА УСПЕШНОГО
РАЗВИТИЯ СОВРЕМЕННОГО ОБЩЕСТВА»**

16 мая 2014 г.

УДК 159.9 (075)
ББК88.4.я7 П 24

Бас редактор Пірәлиев С.Ж. - Абай атындағы ҚазҰПУ ректоры

Редакция алқасы:

Ермағанбетов М.Е., Косов В.Н., Қульчимбаева Б.С., Нурлихина Г.Б., Намазбаева Ж.Ы., Мовкебаева З.А.,
Сарсенбаева Л.О., Ибраимова Ж.Қ., Бекмуратова Г.Т., Исабекова Т.Ш.,
Ибашова М.С., Садыкова А.Б.

П 24 «Психологиялық ғылым мен практика қазіргі қоғамның табысты дамуының негізі ретінде»:
Республикалық ғылыми-практикалық конференция материалдары, 16 мамыр 2014 ж. - Алматы: Абай
атындағы ҚазҰПУ-нің «Ұлағат» баспасы, 2014. - .240. б.

Главный редактор Пралиев С.Ж. - ректор КазНПУ им.Абая

Редакционная коллегия:

Ермағанбетов М.Е., Косов В.Н., Қульчимбаева Б.С., Нурлихина Г.Б., Намазбаева Ж.И., Мовкебаева З.А.,
Сарсенбаева Л.О., Ибраимова Ж.Қ., Бекмуратова Г.Т., Исабекова Т.Ш.,
Ибашова М.С., Садыкова А.Б.

І8ІШ 978-601-298-154-4

П24 «Психологическая наука и практика как основа успешного развития современного общества»: материалы
Республиканской научно-практической конференции, 16 мая 2014 г. - Алматы: Издательство «Ұлағат»
КазНПУ им.Абая, 2014. - .240 с.

І8В^ 978-601-298-154-4

УДК 159.9 (075)
ББК88.4.я7

Абай атындағы ҚазҰПУ, 2014. Магистратура және
докторантура РҒО институты, 2014.
Психология ғылыми-зерттеу институты, 2014.
Психология және арнайы білім беру кафедрасы, 2014.

Однако большинство людей осознает, что в каждом из нас есть нечто не поддающееся влиянию среды и воспитания, это можно назвать душой, ядром, центром. Душа побуждает нас следовать собственной дорогой в жизни. В годы отрочества начинаются поиски души, подростки пытаются выяснить, кто они в этом мире, стараются постичь уникальность своего предназначения. И если по достижении двадцатилетия у них не появляется ясного представления о направлении духовного развития, то к сорока годам они могут погрузиться в трясину депрессии.

Чтобы этого не случилось, родители должны понимать: чем лучше мы научим подростка понимать и принимать себя, тем вероятнее, что он решится построить свою собственную жизнь чтобы оставить в мире добрую память о себе. Но для этого нужно «увидеть», понять своих детей; очень хотят, чтобы взрослые заметили их чувства, признали их важность и значимость, и обязательство - очень любить их. Вспомните себя в подростковом возрасте и те моменты, когда вы чувствовали; сс' = увиденными, услышанными и понятыми. Это лучшее чувство на свете!

Список литературы

1. Психология для жизни (журнал МСППН) №2(32), Москва, 2010.
2. В.Д.Еремеева, Т.П. Хризман Мальчики и девочки - два разных мира. Санкт-Петербург, 2001.
3. Филип Райс Психология подросткового и юношеского возраста Санкт-Петербург,2000.

ӨЗІН-ӨЗІ ТАҢУ БОЛАШАҚ ПЕДАГОГТАРДЫҢ РЕФЛЕКСИВТІМӘДЕНИЕТШ ҚА ЛЫПТАСТ РҮЮ ДЫҢ КЕЗЕҢДЕРІНДЕ

Ибраимова Ж.Қ. ИМиД РНО

Қазіргі кездегі жаңа әлемдегі жаңа Қазақстанның білім беру мекемелеріндегі болашақ мамандарды оқыту мен тәрбиелеу олардың бойында жеке тұлғалық қасиеттерінің жан-жақты қалыптасуымен тығыз байланысты. Бұл мәселе дүниежүзілік қауымдастықта әлеуметтік-экономикалық, мәдени және рухани дамудың басғы факторы ретінде жариялануда.

Президентіміз Н.Назарбаевтың «Қазақстан халқына жолдаған «Қазақстан- 2030» бағдарла- масында біздің еліміздің азаматтарының дендері сау болу үшін қолдан келгеннің бәрін жасауымыз керек, сонда ғана дұрыс қоғам құрамыз» деп айтқанындай қазіргі педагогтардың аса маңызды міндеттерінің бірі -болашақ мамандар тұлғасын жан-жақты дамыту[1].

Сәйкестендірудің алғышарттарын жануарлар әлемінен-ақ байқауға болады. Адамда оның дамуының бастапқы кезеңінде де сәйкестендіру басты рөлдердің бірі атқарған. Көптеген тарих- шылар, психологтар көрсеткендей, рулық қатынастар кезінде тұлға өзін рудан бөлмеген, өзін жалпыға бірдей «Біз» бөлігі ретінде қабылдаған. Бұл жалпы мақсаттарына жету үшін күш-жігерлерін біріктіруге мүмкіндік берді, өзара тәуелділікті нығайтты, кейін ұжымдық қатынас деп аталатынды қалыптастырды. Қоғамның дамуына қарай үлкен ұрпақтан кішісіне мақсатты түрде білім, икем, дағдыларды жеткізу, яғни үйрету феномені пайда болды. Ал егер оқыту болса, онда оқытушы мен оқушылар да болады. Алғашқыда мұғалімнің рөлі өзінің шәкірттері үшін ерекше бір үлгі ретінде атқарылды. Соңғылары мұғаліммен өздерін сәйкестендіре отыры, оның эрекеттерін қайталады, ойлау тәсілдерінәр түрлі белгі жүйелерін меңгерді.

Біртіндеп сәйкестендіру әмбебап механизмге айналып, тұлғаның даму бағыттарын, өзін-өзі танудың ерекшеліктерін анықтай бастайды. Бірінші болып, әрине, ата-аналарымен сәйкестендіру жүреді.

Салыстыру арқылы тұлға басқа адамды таниды, еліктеу арқылы танығанын өзіне көшіреді және көшірілгенді өз бойында сезініп, ұқсастық пен айырмашылықты табуға қабілетті болады. Олай болса, адам өзін басқа адаммен сәйкестендіру үрдісінде қарапайым еліктеуден, басында оған қатысты болмаған мінез-құлық, қасиет, дағдыларды және т.б. иеленіп сезінуге кіріседі. Жасы ұлғайған сайын және тәжірибеге байланысты бұл үрдіс одан да күрделі және тандаулыға айналады. Көп жағдайларда тұлға енді басқа адаммен емес, маңыздылығына қарай, оның белгілі бір қасиеттерімен сәйкес- тендіріле бастайды.

Сәйкестендірудің екінші жағы - ол өзінің қасиеттерінді, көзқарастарынды, қатынастарынды басқа адамдарға тануға талпыныс болып табылады. Тиісті жолмен басқа адамдарға қатысты біздің көптеген пікірлеріміз қалыптасады.

Адам өз *Менінің* көптеген аспектілерімен сәйкестендіріледі: есімімен, жынысымен, жағдайымен, рөлімен, жеке қырларымен, ақырында, жалпы өзінің *Менімен*.

Сондай-ақ, адамның есімінде тәндік және жандық ерекшеліктерімен сәйкестендіру жүргізіледі. Кебінесе біз өзімізді есіміміз бен тегімізден ажыратпаймыз, олар біздің өмірімізге органикалық түрде «сіңіп» және соны анықтайды.

Есімі мен тегін күштеп өзгерту көп жағдайда тұлғалық дағдарысты тудырады, тәндіктің бұзылуына әкеледі, өмірдегі болшағынан да айыру мүмкін. Дегенмен де адам өз қалауы бойынша есімі мен тегін өзгертіп жатқан мысалдарды білеміз. Ол мұны тегі мен есімі ұнамағандықтан ғана (күлкілі, мәнсіз, мазақ тудыратындықтан) жасамайды, кебінесе, олармен сәйкес келмейді, нәтижесінде үнемі жайсыздықты, өзінің «шынайы емесетігін» сезініп, екіге бөлінген күйді бастан кешеді.

Өте ерте қалыптасып бастайтын, өзін өзінің жынысымен сәйкестендіру де маңызды болып саналады. Кішкентай балалардың езі, жыныстың түгел белгілерін әлі білмей тұрып-ақ, «Мен ұлмын», «Мен қызбын» деп сенімді түрде айтады. Тәрбие берудің барлық жүйесі жыныстық теңестіруге себегі болады, соңында мінез-құлықтың ер және әйелдер типтері меңгеріледі. Қолайлы жағдайларда әрбір сау адам өзін жынысымен оңай теңестіреді, адам үшін еркек немесе әйел адам болу - еш күмәнға келмейтін ақиқат, өйткені ол адамға туғанынан беріледі. Іс жүзінде барлығы күрделірек болып келеді. Жыныс туғаннан берілген, алайда бұл ақиқатты әрқайсымыз мойындап және ол тұлғаның табиғи күйі болғандығын қабылдауымыз қажет. Жынысын қабылдамау, есімін өзгертуден гері, қиын жағдайларға әкеледі. Тұлға өзінің жынысын қабылдай алмай, оны өзгертуді армандайтын, өзін қарама-қарсы жыныс екілі сияқты ұстайтын мысалдар да белгілі. Өз тұлғасы мен жынысының арасындағы тәндіктің бұзылу себептері өте көгі.

Адам ерте балалық шақтан бастап өзін тиісті бір рөлмен теңестіре бастайды: басында - ұлдың немесе қыздың рөлімен, кейін - ата-ананың, ата-әженің рөлдерімен; оқушы, оқытушы, жұмыскер, қызметкер, ғалым және т.б. әлеуметтік рөлдермен. Кез келген рөлді ұзақ уақыт бойы орындағандық, адамды өзін голығымен соған теңеуге әкеледі. Сондықтан көптеген мамандық иелерін жүрісінен, сойлеу мәнерінен, өзара әрекеттесу барысында қолданатын ұстанымдарынан тануға болады. Көп адамдарға әлеуметтік рөлдерін ауыстыру қиындыққа түседі. Бұрынғы оқушы, жоғарғы оқу орнына түсіп және студент болғанымен, алайда өзін әлі оқушы ретінде ұстай береді. Бұрынғы студент, еңбек жолын бастағанымен, жоғарғы оқу орнында иеленген дағдылары мен нақыштарын белгілі бір уақыт бойы сақтайды. Өмірде көптеген рөлдерді ойнап жүріп, адам өзін-өзі тани келе, өзін солармен теңестіреді. Мұндай теңестіру барлық рөлдермен біркелкі жүрсе, жақсы - тұлғаның дамуы біркалыпты жүреді.

Адам өзінің *Менімен* немесе оның көптеген бөліктерімен, тұлға қасиеттерімен, мінез-құлықтық сипаттарымен толығымен теңестіріледі. Өзімен өзін сәйкестендіру өзін-өзі танудың ең мықты механизмдерінің бірі болып табылады. Өзіне өзін сәйкестендіру арқылы ғана бойындағы маңызды бір жақтарды байқап, оны белгілеп және оларды жан-жақты талдау нысаны қылуға болады. Егер адам толық өзінің тұлғасымен және бір уақытта *Менінің* әр белігімен өзін-өзі сәйкестендіре алса, оның өзін-өзі тануы толық және жан-жақты болар еді, алайда, екіншішке орай, бұл үнемі бола бермейді. Көп жағдайларда тұлға өз *Менінің* бір белігімен ғана өзін теңестіреді, нақтырақ - *Мен* өзінің кез келген бір белігімен теңестіріледі: тұлғаның қырларымен, мінезінің қасиеттерімен немесе, жоғарыда айтылған, рөлімен. Бұл нәліктен және қалай жүреді? Аталған жағдайды итальяндық психолог Р.Ассаджиоли негізін қалаушысы болып табылатын, психосинтезде қабылданған үлгі (модель) мысалында анықтап көрсетуге тырысайық[2].

Бұл үлгіге сәйкес, тұлға құрылымына шынайы *Мен*, нәпсісіз бақылаушының ерекше қызметін атқаратын жоғарғы *Мен* және көптеген тұлға субъектілері (қасиеттер, мінездің қырлары) кіреді. Олар психосинтез оқилдерінің пікірлері бойынша, белгілі өзіндік ерекшеліктерге ие, үйлесімділікте, достастықта немесе жанжал және қарсыласу жағдайларында болуы мүмкін.

Өзін-өзі тану тарапынан мұндай теңестіру өз тұлғанды әжептәуір шектейді, оны үйлесімсіз етіп, өзін-өзі тануды - бір жақты немесе зиянды қылдырады. Өзінің тұлға субъектілерімен теңелмей, өзінің *Мен* беліктеріне жетекші және басқарушы рөлін қолға алып, одан кейін ешкімге артықшылық көрсетпей, яғни басшы да, әке де, «Мейірімді» де, «Бақытты» да, «Сараң» да, «Қорқақ» та болып, яғни барлығы және, жеке алғанда, ешкім болмай, өзімен және өзінің тұлға субъектілерімен ажыратылу. Бұл тұлғаның барабар емес құрылымы болып табылады.

Тұлғаның барабар құрылымында адам өзінің жеке бір *Менін* ортаға қойып, сонымен өзін сәйкестендіреді. Мұндай түрдегі салыстыру тұлғалық сәйкестендіруді тудырады. Сәйкестендіру сезімі өзін-өзі жоғары сыйлауға әкеледі, өмірін мәнді қылып, өзін іс жүзінде көрсетуге мүмкіндік береді.

Сонымен, біз өзін-өзі танудың бірінші механизмін қарастырдық, бірақ осы айтылғаннан, бұл механизм жеке оқшауланып алынса, өзін-өзі тану үрдісінің сапалылығын қамтамасыз ете алмайтындығы белгілі болды. Басқа да маңызды механизмі рефлексия деп аталады.

Рефлексия - өткенге оралу, яғни адамның өз іс-әрекеттерінің, ойларының бастапқы кезіне бірнеше рет қайта оралу қабілеті, өзін сырттан бақылаушының орнына қоя білу, өзінің әрекеттерінді, танымыңды, соның ішінде өзіңді қалай танытындығыңды талдау[3]. Басқаша айтқанда, рефлексия - бұл субъектілердің қосарланып, айна тәрізді өзара шағылысу механизмі. Бұл субъектілердің орнында адамдар да (өзін басқаларға теңестіре отырып, адам өзіне солардың көзімен қарайды), көптеген *Мен* де болуы мүмкін: олар - танушы-Л/е«, танылатын-Ме«, бір уақытта *түтүты-Менді* және танылатын- А/енд/бақылайтын Мен-бақылаушы.

Көркем әдебиет, поэзия рефлексивтік бейнелерге толы болып келеді, онда кейіпкерлер өзгелер үшін де, өзі үшін де ойлайды. Бұл, екі орындық әдісін қолдана отырып, өз-өзімен шахмат ойнаған тәрізді немесе өз-өзімен сөйлескенге тең. (Мысалы, адам бір орындыққа отырып өзіне, басқа орындыққа отырғандай, кінә тағып, шабуыл жасап, ұялтып немесе мақтай бастайды. Кейін сол екінші орындыққа отырып, өзіне өзі жауап береді, яғни бірінші орындыққа отырған адамға айтқандай болып).

Рефлексия ұғымын бейнелеп, мәселеге қайта оралайық, нақты айтқанда рефлексияны өзін-өзі тану механизмі ретінде қарастырайық.

Алдымен, сәйкестендіруден гөрі, рефлексия механизм ретінде кешірек қалыптасатындығын айта кеткен жөн. Егер сәйкестендіруге бала ерте жастан қабілетін байқатса, онда рефлексияның бастамасы мектепке дейінгі жасында пайда болады, ал тұлғаның жаңа құрылымы ретінде ол төменгі сынып оқушыларында дамиды. Кейде ересек адамдарда да рефлексияға қабілеті төменгі деңгейде болып қала береді. Қоршаған әлемді, соның ішінде өзінді де танудың кейбір күрделі жақтары осымен түсіндіріледі.

Әдетте психологияда рефлексияның бірнеше түрлерін ажыратады:

коммуникативтік - басқа адамның ішкі әлемі және қылықтарының себептері туралы көзқарастар оның объектісі болып табылады. Мұнда рефлексия өзге адамды тану механизмі ретінде болады;

тұлғалық - тұлғаның өзі, оның қасиеттері мен ерекшеліктері, мінез-құлықтық сипаттамалары, басқаларға деген қатынас жүйесі тану объектісі болып табылады.

парасаттық - әр түрлі міндеттерді шешу барысында, әр түрлі шешім амалдарын талдау қабілеттілігінде, олардың тиімділерін табуға, есептің берілгеніне бірнеше рет оралып келуінде байқалады.

Егер рефлексивтік механизм лсұмысының бірізділігін көрсететін болсақ, онда зерттеуші А.А.Тюков[4] белгілегендей, мұндай кезеңдердің 6 түрін көрсетуге болады:

1. *Рефлексивтік амал* - өзге адамды және өзін-өзі басқа әдістермен немесе амалдармен тануға мүмкіндік болмаған жағдайда іске асырылады.

2. *Интенционалдыц* - (интенция - бағыттылық)- рефлексия объектісіне бағытталу, оны басқа объектілердің ішінен бөліп қарау.

3. *Алғашқы категориялау*- рефлексияны іске асыратын алғашқы құралдарды таңдау.

4. *Рефлексивтік құралдар жүйесін құру* - іріктелген алғашқы құралдар бір жүйеге бірігеді, олар рефлексивтік талдауды мақсатты және дәлелді түрде тексеруге мүмкіндіктер береді.

5. *Рефлексивтік мазмұнның сызбасын құру* әр түрлі белгілер құралдарын қолдану арқылы жүргізіледі: бейнелер, нышандар, сызбалар, тілдік құралдар (мысалы, үш дана туралы есепті шешу үшін. олардың суретін салып немесе сызба түрінде керсетуге болады - бұл рефлексивтік тануды ұйымдастырады).

6. *Рефлексивтік сипаттаманы объективтендіру* - алынған нәтижені бағалау және талқыға салу; егер нәтижесі қанағаттандырмаса, рефлексия қайта іске қосылады.

Қорытындысында рефлексивтік механизмнің әрекетін басқа адаммен немесе өзін-өзімен сәйкестендіру барысында өзін-өзі талдау тарапынан сипаттап берейік.

Адам өзін өзге адаммен салыстырғанда оның тұлғалық қасиеттерін, мінез-құлық тәсілдерін, қарым-қатынас жасау ерекшеліктерін белгілейді. Ары қарай мұның барлығы рефлексивтік талдауға салынады. Оның нәтижесінде қандай да бір қасиеттің немесе қылықтардың болу себептері анықталады, олар бағаланады, одан кейін сол мінездемелерді өзіне аудару үрдісі жүреді және :л!.-:стыру іске асырылады. Соңында өзгенің тұлғалық ерекшеліктеріндей, өзінің де тұлғалық қасиеттері мен қырларың тереңірек ұғынылады.

Басқа нұсқасы да болуы мүмкін. Басқамен өзін салыстырғанда тұлға өзіне оның көзімен қарай : і;ТЛИДЬ: Нәтижесінде оның қозғалысының өзінікімен сәйкес келмейтінін анықтайды және бұл да

өзін-өзі тануды тереңдетеді. Бұл интросекция заңының әрекетін жеңуге, өзін тал-бар-бар және тұтас пікірді қалыптастыруға мүмкіндік береді.

Өзімен сәйкестендіру жағдайында рефлексивтік механизмдердің қатысуымен өзін-өзі тану - алуан түрлі нұсқалары болуы мүмкін. Олар, біріншіден, адам өзінің қандай *Менімен* салыстырылатынымен анықталады: танытын-Л/ея, танылатын-Ме», мінсіз-*Мен* және т.б., екіншіден, рефлексивтік құралдарын ол қаншалықты толық және орынды келтіре алатындығымен, олардан тұтас жүйені жасай алатындығымен анықталады. Тұлға өзінің қарым-қатынас жасау қабілетін талдай келе, келесі ерекшеліктерді белгілейді:

- сол қасиетті өзінің әлді жағы деп қабылдайды;
- ® басқа адамдардың орнында болып, сол қасиеттің бар болғандығын көрсетеді;
- сол арада көпшілікпен ол қарым-қатынас жасау қажеттілігін аса сезінбейтінін байқайды, ал қарым-қатынастық қабілеті өзімен талмай еңбек етудің негізінде пайда болған;
- қарым-қатынастық қабілетке қарамай, алғашқы байланыс орнатуда, әсіресе өзінен үлкен адамдармен, әлі де кейбір қиындықтар кездеседі;
- ® әңгімелесушіге, тілдік құралдағы, таптаурындарға және т.б. байланысты, өзгеріп отыратын кейбір тұрақталып қалған бағдарламаларды анықтайды.

Рефлексивтік - бұл уақытты, күш-жігерді, белгілі қабілеттерді талап ететін күрделі жұмыс екендігі түсінікті. Сол арада рефлексивтік сәйкестендірудегі кемшіліктерді жеңуге, өзін-өзі тану үрдісін мақсатты және саналы етуге көмектеседі. Өділдік үшін айта кеткен жөн, кейбір жағдайларда рефлексивтілік адамға кедергі жасауы да мүмкін, себебі ол *Мен* бейнесін құруға бөгет болатын өкініш, шексіз талдау жасаумен айналысады, сыртқы әлеммен өзара байланыс үрдісінде енжарлық бағдар іудырады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

5. Қазақстан Республикасының «Білім туралы» Заңы баптары бойынша түсіндірмелері және оны жүзеге асыру жөніндегі негізгі құжаттар. - Астана, 08.07.2007.
6. Ассаджиоли Р. Психосинтез: Теория и практика. - М., 1994.
7. Маралов В.Г. Основы самопознания и саморазвития: Учеб.пособие для студ. Сред. Пед. учеб.заведений. -2-е изд., стер. - М.: Издательский центр «Академия», 2004.-256 с.,- с.51-55
8. Орлов Ю.М. Самопознание и самовоспитание характера. - М., 1987. 3. Цукерман Г.А., Мастеров Б.М. Психология саморазвития. - М., 1995. Энциклопедия практического самопознания. - М., 1994

ТҮЛҒА ДАМУЫНДАҒЫ РУХАНИ ҚҰНДЫЛЫҚТАРДЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ

Косиыгулова А.С. Абай атындағы ҚазҰПУ Психология ҒЗИ

Қазақ халқы тану үшін оның ұлтының бойына сіңген ұлы данышпан даналардың қалыптастырған ғасырдан ғасырға ұласқан, ғасырлар бойы қазақ халқының қойнауын бойлаған даналық рухын тануға міндетті. Қазақтың рухани құндылықтары басқа елдерде қайталанбайтын тол тума өнерінде, мақал- мәтелінде, аңыз әңгімелерінде, шешендік өнерінде жатыр.

Елбасымыз Н.Ә. Назарбаев: «Қазақстан Республикасын топтастырудың аса маңызды факторы болып табылатын мемлекеттік тілді меңгеру - Қазақстан Республикасының әрбір азаматының парызы», - деп айқандай, қазақ халқының басты рухани құндылығы мемлекеттік тілді дамытуда, қоғамдық ортада әлеуметтік қолдану аясын кеңейтуде біраз шаралар жүзеге асырылуда [1].

Қазақ халқының даналық дүниетанымы қазақ емірінің болымысымен, шаруашылық тұрмыс жағдайымен, саяси қызмег ахуалымен, халықтың бойына біткен тәлім-тәрбиесімен, халқымыздың керемет бай, әрі терең ойлы асыл қазына тілімен, ұлы даналардың мұраларымен тығыз байланысты. Ана сүті жас баланың буыны бекіп, бұғанасы қатаюға қандай әсері зор болса, сол секілді қазақ даналығын оқу арқылы әрбір қазақ баласының азаматтық рухы жетіліп, дүниетанымы кеңейеді.

Бүгінгі күні өзіміз өмір-тіршілігімізде қолданылатын таным түсінігіміздің түп тамыры тереңде екенін сезінген сайын тарихымызға, ұлттық пәлсапамызға деген құмарлығымыз артатүседі. Қазақтың ұлпық даналығы оның тілінде. Сез өнері қазақ халқы үшін өнердің ең жоғарғы формасы болып табылады. Алғашқы дүниетанымдық көзқарастарды аңыз, жұмбақ, мақал-мәтелдерге жасырған.

Қазақ халқының дәстүрлі ілімі сонау ерте дәуірден келе итқан, ұрпақтан ұрпаққа аманат болған мәдениетінде жатыр. Қазақ халқы басқа халықтардан өзгешеленетін оның қайталанбас тәл тума тілінде, дінінде, мәңгі өшпес ұлы бабаларымыздың артына қалдырған дәстүрлі ілімінде жатыр.

5. Королева З. «Говорящий» рисунок: 100 графических тестов, - Екатеринбург: У- Фактория, 2005. - 304 с.
6. Козловская Г.В., Кремнева Л.Ф. Роль фактора среды и индивидуальной реактивности в возникновении и клинике пограничных нервно-психических расстройств детского возраста. - В кн.: Психогигиена детей и подростков. М., 1985. С. 66-91.
7. Мясичев В. Н. Личность и неврозы, - Л., 1960.

СОДЕРЖАНИЕ

СЕКЦИЯ 1. ОРГАНИЗАЦИОННАЯ ПСИХОЛОГИЯ И УПРАВЛЕНИЕ ЧЕЛОВЕЧЕСКИМИ РЕСУРСАМИ КАК ОСНОВА РАЗВИТИЯ ПОСЛЕВУЗОВСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ В КАЗАХСТАНЕ

1. Кусаинова М.А. Конструирования нового типа обучения на современном этапе	3
2. Павлык Н. В. Психологический тренинг гармонизации эмоциональных черт характера в юношеском возрасте	5
3. Алдабергенов Н.А. Теоретический анализ проблемы адаптации студентов к условиям обучения в медицинском колледже	10
4. Магзумова Н.К. Теоретические аспекты стиля руководства эффективности менеджмента	14
5. Веібіл Ырғауеу. Соілеше Іесіігер ішае (сопзгісіоп гоіе азресі)	16
6. Айджанова З.Ж. Мұғалімдер ұжымын психологиялық колдауда психологиялық қызметті ұйымдастыру жұмыстары	20
7. Апиев М., Наубаев О.А. Әскери қызметкерлердің қарым-қатынасының психологиялық ерекшеліктері. 24	
8. Тажинова Г.А. Тұлғаның өзіндік бағалау ерекшеліктеріне кәсіби мотивацияның әсері	27
9. Бапаева С.Т. Жоғары оқу орнында мамандарды даярлаудың психологиялық мәселелері	30
10. Наубаева Х.Т., Имангазинова Ж. Болашақ мұғалімдері даярлауда оқытудың жаңа технологиялары енгізудегі күзіндеттілік - кәсіби әрекет тәсілдерді жан - жақты игеруінен көрінетін білім негізі	35
11. Омирбекова С.Ж., Садыкова А.Б. Социально-психологический тренинг «трансформация цели» в условиях психологического обеспечения образования	39
12. Павловская Н.Г. Психологические аспекты конкурентоспособности выпускников педагогических специальностей с точки зрения работодателей	45
13. Джандштыдинов М.К. Модель развития личностно-профессиональной компетенции у студентов	49
14. Жумагалиева Б.К., Барабанова Е.И. Особенности профессиональной ответственности учителей с различным стажем педагогической деятельности	53
15. Амирханова А.А., Арынханова Э.К., Тажибаев С.К.. Особенности междисциплинарного формирования информационных технологий в образовательном пространстве	58
16. Абишева Ш.Ш. Инновационные подходы к организации образовательного процесса как основа качественной подготовки специалистов	62
17. Қалымбетов Д. Студенттің болашақ маман ретіндегі жауапкершілігін арттырудың жолдары	65

СЕКЦИЯ 2. ЭТНОКУЛЬТУРНЫЕ АСПЕКТЫ САМОСОЗНАНИЯ ЧЕЛОВЕКА В ГЛОБАЛИЗИРУЮЩЕМСЯ МИРЕ

1. Кусаинова М.А. Л.С. Выготский, С.Л. Рубинштейн және А.Н. Леонтьевтердің психологиялық-шығармашылық ой-пікірлері	68
2. Әмірова Б.Ә. Ұлттаралық қарым-қатынастың элеуметтік-психологиялық негіздерінің кейбір мәселелері	70
3. Исабекова Т.Ш. Зависимость коммуникации от культурного контекста и подготовка к межкультурному взаимодействию	73
4. Тусупова М.М. Жаһандану әлеміндегі тұлғаның өзіндік сана-сезімінің этномәдени аспектілері	77
5. Чеснокова О.Н., Кучерова И.Г. Особенности иолоролевой самоидентификации мальчиков	80
6. Ибраимова Ж.Қ. Өзін-өзі тану болашақ педагогтардың рефлексивті мәдениетін қалыптастырудың кезеңдері ретінде	82
7. Косшыгулова А.С. Тұлға дамуындағы рухани құндылықтардың ерекшеліктері	85
8. Уалиева Н.Т. Молодежные издания как средство формирования этно-культурного аспекта самосознания в глобализирующемся мире	88
9. Дакина Г.Т. Этномәдени білім берудегі ұлттық құндылықтар	90
10. Ким Н.В. Корейский театр в Казахстане	93
11. Насирова А.Ш. Жұбайлар жүйесіндегі өзарақатынастардың ерекшеліктерінің психологиялық аспектітері	96